

בעורות
השם
יתברך

ספר
הערב רב
וכל המסתעף
חלק י"ג
על פי ספרים הקדושים
שער מאמרי רשב"י
ליקוטי תודה
משנת חסידים
לרבינו הארדי"ל

ויצא לאור בעוזהשיות על ידי
הווצאת "זעיר גילוי פנוי הערב רב"
מנחם אב תשס"ד לפ"ק
עה"ק ירושלים טובב"א

ספר "הערב רב" וכל המסתעף

חלק י"ג

על פי כתבי רביינו הקדוש האדר"י ז"ל

בו יבואר גודל עניין חיוב הלימוד ולהקור מעשי וענין ה"ערב רב", ואיך שצרכיים ללחום נגדם, שמקלקלים את כל עם ישראל בכל העולם כולם, ועוקרים כל המצוות שבתורתינו הקדושה, כמו שכותב הגאון הקדוש מווילנא זיע"א, שישנם חמשה מיני ערב רב, והם:
א" בעלי מחלוקת וב בעלי לשון הרע,² הרודפים אחר התאהה כמו זנות וכדומה,³ הרמאים שמראים עצמןצדיקים ולאין לבם שלם,⁴ הרודפים אחר הכבוד ובוניהם חרבות לעשות להם שם,⁵ הרודפים אחר הממון. ומהחלוקת תחילתה, כי המחלוקת כנגד כולם, והם נקראים "עמלקיים", ואין בן דוד בא עד שייעברו מן העולם, ועליהם נאמר (דברים כה, ט): "תמחה את זכר עמלק" כמבואר בזוהר. (אדרת אליהו פרשת דברים)

גם יבואר בו השבר הנadol למי שעוסק להציל את עם ישראל מן הערב רב, ומעורר את הרבים שלא יפלו ברשותם ח"ז.

עוד יבואר. שהערב רב הם רמאים נחשים ועקרבים. כ מבואר בזוהר חדש זוזל (זהר חדש פרשת יתרו מאמר ז' ימי בראשית):

"אבל נחשים ועקרבים יש בו – ונחשים ועקרבים דיליה איןין ערב רב".

עוד יבואר בו העונשים הנadolים אשר מעוניינים את האדם בזה ובבא, ושאין אדם יכול לשער עד כמה שישב לו בזה ובבא על זה שעוזר את הערב רב, והפנים הנadol הנעשה על ידי אלו העוזרים להם, ונודל ההיוון שמוותל על כל איש ואיש להיות בקי בהם בפרטותיהם ודקדוקיהם, כדי שלא יכשלו חס שלום לבנות בתיהם עבדוה ורעה של דור הפלגה של הבה גבענה לנו עיר ומגדל וראשו בשמיים ונעשה לנו שם (בראשית א, ז), כי בזה תלוי יסוד קדושת ישראל, ובו תלוי גם כן ביתא משה בן דוד, כמו שנילה לנו ריבינו חיים וויטאל זיע"א תלמיד הארייז"ל בספריו הקדושים עץ חיים בהקדמותו.

בס"ד

הספר נדפס לזכות את הרלימים
ונחלך בהנמ' לכל דורש ומלךש

הרשות נתונה לכל מי שברצונו להדרפים קטעים מסוים זה או כל הספר בכל לשון שהוא מכל מדינה ומדינה, כדי להרבבות תורה ויראת שמים בעולם,
ולעוזר לבנות אהינו בני ישראל בתשובה שלימה

אם אתה רוצה לדעת מי הוא זה ואיזה הוא אשר מלאו לבו לעכבות
נאולתינו ופדות נפשינו רחמנא ליצלן, תלמוד בעיון בספר הזה.

במקום הקדמה

והנה מה שכתב בתקילת דבריו ואפלו כל איננו ממשתכל באריותא כל חסך דעבדי לנו מיהו וכו', עם הזיות שפשתו מבואר ובפרט בזמנינו זה בע"ה אשר התורה נועשת קרדום לחתוֹן בה אצל קצת בעלי תורה אשר עסוקם בתורה על מנת לקבל פרם והספוקות יתרות וגם להיוותם מכל ראיי ישיבות ודייני סנהדראות להיות שם וריהם נודף בכל הארץ ודומים במעשיהם לאנשי דור הפלגה הבונים מגדל וראשו בשמיים. ועיקר סיבת מעשיהם היא מה שכתב אחר כך הכתוב ונעשה לנו שם. כתוב בספר הזוהר בפרשת בראשית דף כ"ה ע"ב וזה לשונו על פסוק אלה תולדות בראשית דרכו כ"ה ע"ב וזה לשונו על פסוק אלה תולדות השמים והארץ. שהמשה מינים יש בערב רב ומן הג' מינים מהם הוא הנזכר כת גברים דעליהם אתרם המה הגברים אשר מעולם אנשי השם ואינן מסטרא דאיילין דאיתמר בהוזה הבה נבנה לנו עיר ומגדל וגונ' נעשה לנו שם לבניין בתים נסיות ובתי מדרשות ושיזון בהוזה ס"ת ועטרה על רישיה ולא לשמה אלא למועדן לון וכו' והנה על הבה הזאת אמרו בוגרא כל העוסק בתורה שלא לשמה נוח לו שנחפה שליותו על פניו ולא יצא לאויר העולם.

תוכן עניין "ערב רב" מכתביו רבינו האר"י הקדוש ז"ל

שער מאמרי רשבי לארץ"ל פרשות משפטיים ז.....

שער מאמרי רשבי – פרשות משפטיים ז.....

א. העבר רב רצוי לתה אחיזה אל הקליפות אף גם בנסיבות הטיבור מכונגה מצד האחים והחתאחו אף בבינה

ב. העבר רב עשו העגלים בסוד אחר דוגמת הקדושה – לפי שהעבר רב מבחינת קין, לכך אמרו "אללה אלהיך ישראל" לרומו אל אותיות אל"ה של שם אליהם, ועם כל זה היו רוצחים להמשיך אליו גם בחינת הב"ל – ראשי תיבות של י"ד שור קונהו וחומר הוא ישק"ז, וארכ"ל שהעבר רב היה מנשקיין את העגל

ספר לקוטי תורה לארץ"ל פרשות בראשית ז.....

ספר לקוטי תורה – פרשות בראשית ז.....

ג. ראיו היה משה שיזכה למלאך, אך שנרגם החטא בעבור ערבותות ערב רב שהיה רוצה לתקן ולא תקן – וחנוך לא היה רוצה לתקן דתו, כי קודם מתן תורה לא היו ערבים זה בזה – אליו לא רצה בערכות, והוא מקנא רוצה להרוגם, ונסתלק מערכות, וככאמם תחתיו אלישע

ספר לקוטי תורה לארץ"ל פרשות מקץ יא.....

ספר לקוטי תורה – פרשות מקץ יא.....

ד. אותן ק"ל שנה שהיו ישראל למצרים קודם ליריד משה רבינו ע"ה, היה להציל אותן נציצי קרי של אדם הראשון, لكن נידונו בעבודה קשה כדי לצרפן ولלבנן – נציצים אלו באו תחליה בדור המבול ודור הפלגה, וגם הם חטאו בעון האדם והיו משחיתין את זורם כנודע – אותן נציצים שהיו בני בניהם של אדם אשר יצא בדור המבול, היו בסוד מצרים שמיל יוסף להחזירם אל הקדושה בסוד ברית העליון לפי שיצאו ממש בסוד קרי כמו שכותוב "וְאֶת הָעָם הַעֲבִיר לְעָרִים מִקְצָה גְּבוּל מִצְרָיִם", כי אלו שהעביר יוסף הם אותן שמיל וטלטלם לצרפן וללבנן ואלו הם העבר רב – יעקב אבינו היה גם כן מגיר גרים, וכל אלו היו נהג מנוהג ישראל – וגם ערב רב עלה אתם, הם סוד העבר רב שתגנרכו נציציןDKדושה למצרים, لكن רצה משה להעלותם, אך הקב"ה ראה שהנה עדין לא היו מתוקנין וואוין, ולא היה רוצה להוציאן עדין, אמנם ב' מינים היו, ואלו נקרים ערב רב, ויש ערב

קטן נזכר בזוהר פרשת תsha שאית ערב רב ואית ערב זעיר, ואלו הם הערב רב שיצאו מדעת העליון נקרא רב ולא מצד היסוד נקרא קטן – שכן ער"ב ר"ב גימטריא דעת... יא

ספר לקוטי תורה להאר"י פרשת שמות יג

ספר לקוטי תורה – פרשת שמות יג

סוד דורו של משה נקרא דור דעת, כי כולם מסוד הדעת, וכנגדם ער"ב ר"ב הם מסוד הדעת שבקליפה, כל זה הוא אוטן ניצוץין של אדם הראשון באותון ק"ל שנה, ועדין לא היו מותקנים, ומשה היה רוץ להוציאם קודם זמנם ולתקנם תיקף, ובשביל אלו היה הגלות של מצרים בסוד הדעת העליון – ערב רב כולם מסוד הדעת, لكن תמצא כי ער"ב ר"ב נ"י דעת – משה עצמו יקום אח"ר כך ויתגלה בימים הללו בדורא בתרא בערב רב עצמו – ועם העם הזה וננה הוא ערב רב – אשר בא שם"ה אותיות מש"ה, כי משה יתגלה בתוכם, כי כולם מסוד דעת, אמנם סוד הגלגול הזה הוא סוד געלם – אין לך דור שימושה אינו בתוכו להשלים הדור ההוא, גם דור המדבר יחוירו בדורינו זה להתגלה בדורא בתרא – ובזה תבין כי רוב אנשי דורני נשותיהם מושלות עליהם, לפי שהיו בזמן העגל נתנו הנזומים לעגל והנשיות לא רצוי לנו הם מושלות עליהם, נמצא כי בדור הזה הוא גלגול דור המדבר והערב רב גם כן ומשה בתוך כולם.

ספר לקוטי תורה – פרשת ויקהיל יד

ספר לקוטי תורה – פרשת ויקהיל יד

ער"ב ר"ב נ"י דעת לפיו שהוא ג"כ מבהיר דעת זהן מן הסיגים שבו, וגם לפי שהם חטאו בעגל בהקהל שנאמר ויקהיל העם אל אהרן הוזכר הקהיל אחר לתקנם דכתיב ויקהיל משה, לפי שחתאו באלה שאמרו אלה אלה ישראל כנendo שבא לתקן, אמר אלה הדברים..... יד

יעשו העגל הוזכר משה להקהילים ולאספן אליו לחזור לשורשם שהיה נכלליין בו על עון ויקהלו על אהרן ולהAIR בהם אור הקדשה להסיר מעלייהם טומאת העגל וז"ש את כל עדת שהוא מסוד הדעת. והנה ער"ב ר"ב נ"י דעת לפיו שהוא ג"כ מבהיר דעת זהן מן הסיגים שבו, וגם לפי שהם חטאו בעגל בהקהל שנאמר ויקהיל העם אל אהרן הוזכר הקהיל אחר לתקנם דכתיב ויקהיל משה, לפי שחתאו באלה שאמרו אלה אלה יישראל כלendo שבא לתקן אמר אלה הדברים ולפי שהמודה בע"א ככופר בכל התורה כולה [צוה] לתקן ב' דברים שהם שקולין ככל התורה כולו עניין שבת שהשומר שבת שקול ככל התורה כולו וכן עשיית המשכן, והנה המהיל ואמר ששת ימים תעשה

מלאכה שיעשו המשכן ו' ימים לכך אמר לשון צוין שהזהירם בוה על מלאכת
משכן ואמר תעשה ולא תעשה שהיה תיעשה מעצמך כמו והבית בהבנותו
ובזה וביום השביעי יהיה לכם קדש כיוון דאתם מקודשים גם ביום החול
במעשה המשכן בשכבה ודאי יהיה לכם קדש תוספות קדושה ונשמה יתרה.

יד

ספר משנת חסידים טז

ספר משנת חסידים – מסכת יעקב פרק ב'..... טז

ח. משני צדי יעקב יוצאים שני הארות בדרך הארות המתו, מימינו סוד ערב
רב, ומשמאלו עשו אחיו..... טז

ספר משנת חסידים – מסכת סדר ליל פסח פרק י'..... טז

ט. וויצוינגו ה' ממזרים, מאחר שנתקנו, וגם ערב רב, והם אוטם שהכירה
יוסף למול והתחילה להתקין, יצאו עליהם, אלא שלא היה תיקונם נגמר עדין,
ולפיכך חזרו לسورם במדבר בעון העגל..... טז

﴿ שער מאמרי רשבי לארץ ﴾

שער מאמרי רשבי – פרשת משפטים

.א.

הערב רב רצו לתת אחיזה אל הקליפות אף גם בנקודות הטיבור מכונגה בצד האחוריים ולהתאחד אף בבינה להיות כי אותו הדור שיצאו ממצרים היו מבחינות הבינה עלמא דאתי כי הנה לסיבה זו לא נכנסו לארץ אבל מתו במדבר כմבוואר במקומו ולכן רצוי הערב רב אשר ביניהם לתת אחיזה אל הקליפות אף גם בנקודות הטיבור מכונגה בצד האחוריים ולהתאחד אף בבינה.

.ב.

הערב רב עשו העגלים בסוד אחר באהור דוגמת הקדשה – לפי שהערב רב מבחינת קין, לבך אמרו "אללה אלה אליהיך ישראל" לרמזו אל אותיות אל"ה של שם אלוהים, ועם כל זה היו רוצחים להמשיך אליו גם גם בחינת הב"ל – ראשית תיבות של י"ד ש"ו ר' קיונה וחמור הוא ישק"יו, וארז"ל שהערב רב היו מנשקיין את העגל

ולבן גם הערב רב עשו העגלים בסוד אחר באהור דוגמת הקדשה ומ"ש עשה לנו אליהם הוא כי שם אליהם הוא אחיזת כל הקליפות כմבוואר אצלנו בסוד תיקון הנאה והליצנות וע"ש. גם צריד שתדע כי סוד שם אליהם הוא ה' אותיות מנצפ"ך שהם בחינת ה' הגבורות הנודעת. ושתי אותיות מ"י הם בחינת הב"ל בן אדם הראשון והוא סוד מי אפק רוח בחפננו כי הוא סוד החותם האוקף ומקבין כל החמש גבורות למקומות ושם מתבסמין ונמתקים לפי שכולם חזורים

ועלם בחותם בסוד גבורה אחת בלבד בבינה. וזהו סוד פסוק וככמ' האוסף את אפר הפרה כי היא הבינה האוסףת אשר היא בסוד החותם האוסףת את הרוח לתוכה ומה שהיו בתחילת ה' נבורות שם סוד פרה שרווצה לומר פ"ר ה' שם ה' אותיות מנצף"ך העולמים פ"ר חזרו עתה להתאחד ונעשה אחד והוא לשון אפר רוזה לו' פ"ר א'. לפי שכולן נכללו עתה באחד בסוד החותם ושם נתבسمו. ונ' אותיות אלה הם בחינת קין בן אדם הראשון וסודם א' הוא הזרוע אשר משם בחינת קין כנודע אצלינו. ול' היא היד וה' הם חמיש אצבעות היד. ולפי שהערב رب מחייב קין לכך אמרו אלה אלה ישראל לרמו אל אותיות אלה של שם אלילים ועכ"ז היו רוצים להמשיך אליו גם בחינת הב"ל. שהוא בחינת הבל היוצא מן החותם והפה וэм"ה זובייחי אדם עגלים ישקון כי סוד הנשיקה היא בפה וכן ר"ת של י"ד ש"ו ר' קונה וחמור הוא ישקו וארזיל שהערב רב היו מנשקין את העגל. וכן נשיקה זו הייתה כונתם להוריד אליו הבל הדיני והగבורות של הפה ושל החותם כמו' אצלנו (ע"ג) לקמן ד' בסוד קי"ז והבל אין מתחלקים בעניין החמש' גבורות וזה ל Koh שתיהם. וזה שלוש הנשארים ואם היו ח"ז יכולן להמשיכם היה העולם אבד לפי שהיו הדיניין והקליפות מגיעין עד הבינה אבל לא עלה בידם רק נ' גבורות אלה בלבד. אלא שעכ"ז בכח שתי גבורות הפה והחותם הנרמזים במ"י של אלהים מהם עשו את העגל.

זהו סוד שם הקדוש ילי' שהוא בגמatriא מי ונרמו בר"ת ישראל לא ידע וזהו מ"ש רоз"ל כי היה שם הקדוש חקוק על טם של זהב שהעלה בו משה לארוןו של יוסף. והשליכו לו כור הזהב וייצא העגל הזה והוא סוד השם הנז'. וזכור עניין זה כי שם הזה של ילי' הוא בחיי שתי הגבורות הנז' של החותם ושל הפה שהם ב' אותיות מי של אלהים. והרי נתבאר עניין העגל שעשו ישראל שהיה בבחינת אחר אחר בלבד כדמיון הקדושה בקופ בפני אדם וכאשר בא שלמה ובנה בית המקדש החזירים פנים לפנים לו' ואנו קביה דקדושה וכשבא רבעם אח"ך רצה להחזיר גם הקל' פנים בפנים ולנסור את שני העגלים ועשאם שניים. ואת

האחד נתן בבית אל והאחד נתן בדן. ואמנם לא עלה הדבר בידו להחזירם פנים בפניים בחבור ממש. אמן אחר שנזכר לשנים נשארו בפירודא ולא אתחברו אפילו באfine וזה סוד הנחשא דפרח באוירא היא סוד הקליפה אשר רוצה להתרומות אל הקדושה כקוף בפני אדם ותחילה להיותם שاري בחיבורא. רוצה לומר שאני רוצה לומר בחיבור אחד בסוד אחר באחור. אבל כאשר ננסרו ונפרדו לא עלה בידם להתחבר אפילו באfine. אבל נשארו נפרדין לשנים ולא נתחברו עוד זומ"ש וסימן בפירודא. כי אם ח"ז (ד"ש ד"ט ע"א) היו מתחברים אפילו באfine היה העולם הרב. ועתה נבואר הדבר הזה גם בתקילת בריתו של עולם כי הנה בתקיל' היו הקליפין מחוברים אחר באחור דוגמת הקדוש' וכאשר בא ע"ש אשר או ננסרו דבר ונוקבא של הקדוש' כדי שיוכלו להתחבר אח"כ ביום שבת עצמו להזדווגן אפילו באfine ולא בחו. ננסרו גם זכר ונוקבא של הקליפות. ובבאה יום שבת דמעשה בראשית חורו ז"א ונוקביה הקדושה אפילו באfine ונודונו יחד אבל הקליפה שאין לה אחיזה ביום השבת לא יכולה לחזור פנים בפניים. ונשארו זעיר ונוקביה דקליפה ננסרין ונפרדים זה מזה ולא אתחברו פנים בפניים (א"ש וזה סוד מ"ש הכתוב בפסוק מזמור שיר ליום השבת כי יתפרדו כל פועליו און) נמצא כי הקדושה עם שבאמצע היה פירודיה שהיא הנסירה. אמן שاري בתקיל' בחיבורא בהיותם אחר ועם בסימן סימן בחיבורא והוחזרו אפילו באfine בחיבור גמור. ונמצא כי הפירוד שבאמצע היה בתכלית החיבור האחרון המעללה. אבל הקליל' שاري בחיבורא בבחינת אחר באחור. ואח"כ ננסרו ונשארה בסימא בפירודא כי עוד לא הוחזרה אפילו באfine.

❖ **ספר ל��וטי תורה להארץ"ל** ❖

פרשת בראשית

ספר ל��וטי תורה – פרשת בראשית

ג.

ראוי היה משה שיזכה למלאך, אך שגרם החטא בעבר
ערבותות ערב רב שהיה רוצה לתקנים ולא תקנות – וחנוך לא
היה רוצה לתקן דורו, כי קודם מותן תורה לא היו ערבים זה
בזה – אליו לא רצה בערבות, והיה מקנא ורוצה להורגים,
ונסתלק מערבות, ונכנס תחתיו אלישע

ויתהלך. דע כי בשם חנוך, היה יותר גבוה ממדרגות משה, כי הוא
רבו של משה, והוא מלאך זוננא"ל. וגם כי הוא השיג חייה
ומשה נשמה, אך משיח ישיג יהדות. וראוי היה משה שיזכה למלאך, אך
שגרם החטא, בעבר ערבותות ערב רב, שהיה רוצה לתקנים ולא תקנות,
וחנוך לא היה רוצה לתקן דורו, כי קודם מותן תורה לא היו ערבים זה
בזה. אך אליו לא רצה בערבות, והיה מקנא, ורוצה להורגים, ונסתלק
מערבות, ונכנס תחתיו אלישע.

פרשת מקץ

ספר ל'קוטי תורה – פרשת מקץ

.ד.

אותן ק"ל שנה שהיו ישראל במצרים קודם לידות משה רבינו ע"ה, היה להצליל אותן נצוצי קרי של אדם הראשון, لكن נידונו בעבודה קשה כדי לצרפן ولלבנן – ניצוצים אלו באו תחלה בדור המבול ודור הפלגה, וגם הם חטאו בעון האדם והיו משחיתין את זרעם כנודע – אותן ניצוצים שהיו בני בניםם של אדם אשר יצא בדור המבול, היו בסוד מצרים שלYL יוסף להחזירם אל הקדושה בסוד ברית העליון לפי שיצאו משם בסוד קרי כמו שכתו"ב "ואת העם העיר לערים מקצת גבול מצרים", כי אלו שהעיר יוסף הם אותן שמלו וטלטלים לצרפים וללבנים ואלו הם הערב רב – יעקב אבינו היה גם כן מגייר גרים, וכל אלו היו נוהגים מנהג ישראל – וגם ערב רב עלה אתם, הם סוד הערב רב שתגערכו ניצוצין דקדושה למצרים, וכן רצח משה להעלותם, אך הקב"ה ראה שהנה עדין לא היו מתוקניין וראויין, ולא היה רוצה להוציאן עדין, אמנס ב' מיניהם היו, ואלו נקראים ערב רב, ויש ערב קטן נזכר בזוהר פרשת תשא שאית ערב רב ואיית ערב עיר, ואלו הם הערב רב שייצאו מדעת העליון הנקרא רב ולא מצד היסוד הנקרא קטן – וכן ער"ב ר"ב גימטריא דעתך לבו אל יוסף אשר אמר לכם תעשו, ארוז"ל שמול אותן יוסף, סוד הדבר דע כי כבר הודיעתי כי אותן ק"ל שנה שהיו ישראל במצרים קודם לידת מרע"ה היה להצליל אותן נצוצי קרי של אדם הראשון لكن נידונו בעבודה קשה כדי לצרפן וללבנן, גם הודיעתי כי נצוצים אלו באו תחלה בדור המבול ודור הפלגה וגם הם חטאו בעון האדם והוא משחיתין את זרעם כנודע והנה אותן נצוצי' שהיו בניבניהם של אדם אשר יצא בדור המבול היו בסוד מצרים שמול יוסף להחזירם

אל הקדושה בסוד ברית העליון לפי שיצאו משם בסוד קרי ווז'ש ואת העם העבר לערום מצחיה גבול מצרים כי אלו שהעבר יוסף הם אוטן שמול וטלטלם לצרפת וללבנון ואלו הם הערב רב ווז'ש הנה עם בני ישראל רב ועצום ממננו כי מתחלה אמר עם בני ישראל ואח"כ אמר ויקוץו מפני בני ישראל וסוד העניין כי הלא (כבר) [ערבים] היו אוטן שנמילו והיו בעריה נוהגין מנהג ישראל וגם יעקב ארוז'ל שהי' במצרים מגניר גרים וכל אלו היו נוהגין מנהג ישראל אמן ראה פרעה את אלו הנקרוא עם בניי [ואינם ישראל] עצמן וזהו הנה עם בני ישראל וכו' וזהו ויאמר אל עמו וכו' [כי גם] אלו היו מצרים אלא שלא היו עמו של פרעה אלא עם בני ישראל לבן אמר ויאמר אל עמו אל המצרים האחרים שלא היו עם בני ישראל ואח"כ ויקוץו מפני בניי שהם ישראל עצמן ובזה תבין קצר טעם למה גלו ישראל למצרים הכל בשביל ניצוצות אלו שקלט' ערotta מצרים והבן, ווז'ש וגם עבר רב עלה אתם כי אלו הם סוד הערב רב שתתנו רבנו ניצוצין דקדושה למצרים לבן רצה משה להעלותם אך הקב"ה ראה שהנה עדין לא היו מתקוני וראויין ולא היה רוצה להוציאן עדין אמן ב' מיניהם היו ואלו נקרים עבר רב ויש עבר קטן בזכור בזוהר פ' נשא שאיות עבר רב ואית ערב ועיר בזכור בזוהר בסוד בין העربים ואלו הם הערב רב שייצאו מדעת העליון הנקרוא רב ולא מצד היסוד הנקרוא קטן לבן ערב ר'ב נ' דעת ואלו הם שחטאו וקצתו למעלה בסוד עם קשה עורף שבפ' יעקב ע"ש בסוד ד' דאה"ד.

פרק שמות

ספר לקטוי תורה – פרשת שמות

ה.

סוד דורו של משה נקרא דור דעה, כי כולם מסוד הדעת, וכנגדם עיר"ב ר"ב הם מסוד הדעת שבקליפה, כל זה הוא אותן ניצוצין של אדם הראשון באותו ק"ל שנה, ועדין לא היו מתוקנים, ומה היה רוצה להוציאם קודם זמנם ולתקנם תיכף, ובשביל אלו היה הגלות של מצרים בסוד הדעת העליון – ערבות רב כולם מסוד הדעת, לכן תמצא כי עיר"ב ר"ב גי' דעת – משה עצמו יקום אח"ר כך ויתגלה בימים הללו בדראה בתורה בערב רב עצמו – וكم העם הזה זונה הוא הערב רב – אשר בא שמ"ה אותיות מש"ה, כי משה יתגלה בתוכם, כי כולם בסוד דעת, אמנים סוד הגלגול הזה הוא סוד נעלם – אין לך דור שימושה איינו בתוכו להשלימות הדור ההוא, גם דור המדבר יחזור בדורינו זה להתגלה בדראה בתורה – ובזה תבין כי רוב אנשי דורינו נשותיהם מושלות עליהם, לפי שהיו בזמן העגל ונתנו הנזמים לעגל והנשים לא רצו לנו הם מושלות עליהם, נמצא כי בדור הזה הוא גלגול דור המדבר והערב רב גם כן ומה בתוך כולם

ולהשלים העניין דע כי כבר ידעת איך ארוז"ל לא קם נבייא בישראל כמו שהוא אבל בא"ה קם ומנו בלעם כי משה ובלעם הם סוד הדעת זה בקדושה וזה בטומאה ותחלה נתערבו טו"ר ע"י חטא הכל ואח"כ נתקנו והוא משה טוב לבודו וזה תורה אותו כי טוב ונפרד ממנה בלעם השקול כמו שהוא ברעת של טומאה וזה שהיה מתפאר ויודע דעת עילון. אמנים בסוד דורו של משה נקרא דור דעה כי כולם מסוד הדעת ובנגדם עיר"ב ר"ב הם מסוד הדעת שבקליפה כי כ"ז הוא אותן ניצוצין של אדם הראשון באותו ק"ל שנה כמ"ש במ"א, ועדין לא היו מתוקנים ומה

היה רוצה להוציאם קודם זמנם ולתקנם תיכף ובשביל אלו היה הנגות של מצרים בסוד הדעת העליון מבואר לעיל בסוד ר"ז' שנה כי ישראל והעיר כולם מסוד הדעת לכן תמצא כי ע"ב ר"ב ג"י דעת. גם עם זה התבין מ"ש פ"י וילך הנה שוכב עם אבותיך וكم והנה הוא א' מן המקראות שאין להם הכרע פ"י כי מלהת וكم תוכל לחזור על שלפנוי ועל שלאחריו והכל אמת והוא כי משה עצמו יקום אה"ב ויתגלו בימים הללו בדראה בתראה בערב רב עצמו וזהו וكم העם הזה וזונה שהוא העיר וזהו אשר בא שם"ה אותיות מש"ה כי משה יתגלו בתוכם כמ"ש כי כולם בסוד דעת, אמנם סוד הגלגול הזה הוא סוד נעלם והענין כי אין לך דור שימושה אינו בתוכו להשלים הדור ההוא גם דור המדבר יחוירו בדורינו זה להתגלו בדראה בתראה. ובזה התבין כי רוב אנשי דורינו נשותיהם מושלות עליהם לפי שהיו בזמן העגל נתנו הנזמים לעגל והנשים לא רצו לכнם הם מושלות עליהם נמצא כי בדור הזה הוא גלגול דור המדבר והעיר ג"ב ומשה בתוך כולם.

פרשת ויקהָל

ספר לקטוי תורה – פרשת ויקהָל

ג.

ער"ב ר"ב ג"י דעת לפיה היו ג"כ מבחין דעת והן מון הסיגים שבו, וגם לפיה שהם חטאו בעגל בהקהל שנאמר ויקהָל העם אל אהרן הוצרך הקהָל אחר לתקן דכתיב ויקהָל משה, ולפי שחתאו באלה שאמרו אלה אלהיך ישראל כנגדו שבא לתקן, אמר אלה הדברים

ולפי שעשו העגל הוצרך משה להקהָלים ולאספן אליו לחזור לשורשם שיהיו נכלין בו על עון ויקהָלו על אהרן ולהאר בם

אור הקדושה להסיר מעלייהם טומאת העגל וז"ש את כל עדת שהיה מסוד
הדרעת. והנה ערך ר"ב ני' דעת לפ"י שהיה ג"כ מבחי דעת והן מן הנסיגים
שבו, וגם לפ"י שהם חטאו בעגל בכהה שנאמר ויקhal העם אל אהרן
הואצרך הכהל אחר לתקנים דכתיב ויקhal משה, ולפי שחטאו באלה
שאמרו אלה אלהיך ישראל בנגדו שבא לתקן אמר אלה הדברים ולפי
שהמודה בע"א ככופר בכל התורה כולה [צוה] לתקן ב' הדברים שהם
שקלין בכל התורה כולם עניין שבת שהשומר שבת שkol בכל התורה
כולם וכן עשיית המשכן, והנה התחילה ואמר ששת ימים תעשה מלאכה
שייעשו המשכן ו' ימים לכן אמר לשון צוויו שהזהירים בזה על מלאכת
משכן ואמר תעשה ולא תעשה שהיא תיעשה מעצמך כמו והבית
בבנייה ובהזח וביום השבעי יהיה לכם קדוש כיון דאתם מקודשים גם
בימי החול במעשה המשכן בשבת ודאי יהיה לכם קדוש תוספות קדושה
ונשמעה יתרה.

❀ ספר משנהת חסידים ❀

ספר משנהת חסידים – מסכת יעקב פרק ב'

ז.

**משני צדי יעקב יוצאים שני הארות כדרך הארות המטוות,
מיימינו סוד ערב רב, ומשמאלו עשו אחיו**

ג. וארבע מוחין אלו האירו בו בסוד תפילין כי בלטו במצוותם
הבאთ קוצא דשערי דז"א באחורי נצח והור דז"א עצמו שמעביר
אורו דרך שם בעורף יעקב שלפניהם ונכנים ומכה במוחין שבגלגולת שלו
ומצא הארתם לחוץ ונתפשטו גם בוגפו בדרך שנכנסו ונתפשטו בז"א
ומשני צדי יעקב יוצאים שני הארות כדרך הארות המטוות מיימינו סוד
ערב רב ומשמאלו עשו אחיו.

ספר משנהת חסידים – מסכת סדר ליל פסח פרק י'

ח.

**ויצויאנו ה' מצריים, מאחר שתתקנו, גם ערב רב, והם
אותם שהכricht יוסף למול והתחילה להתקן, יצאו עמם,
אלא שלא היה תיקונים נגמר עדין, ולפיכך חזרו לסורים
במדבר בעון העגל**

ח. ויצויאנו ה' מצריים מאחר שתתקנו וגם ערב רב והם אותם
שהכricht יוסף למול והתחילה להתקן יצאו עמם אלא שלא היה
תיקום נגמר עדין ולפיכך חזרו לסורים במדבר בעון העגל.

